Dijous 5 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 8,51-59): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «si algú guarda la meva paraula, no veurà mai la mort». Li digueren, doncs, els jueus: «Ara hem conegut que tens dimoni. Abraham morí, i també els profetes, i tu dius: "Si algú guarda la meva paraula no experimentarà mai la mort". ¿És que tu ets més gran que el nostre pare Abraham, que morí? I els profetes moriren! Per qui et tens?». Respon Jesús: «Si jo em glorifico a mi mateix, la meva glòria no és res; és el meu Pare qui em glorifica, de qui vosaltres dieu: "És Déu nostre!". I no l'heu conegut, però jo l'he conegut. I si digués: "No el conec", seria semblant a vosaltres, mentider; però el conec i guardo la seva paraula. Abraham, el vostre pare, exultà per veure el meu dia; i el veié i se n'alegrà». Li digueren, doncs, els jueus: «No tens encara cinquanta anys, i ¿has vist Abraham?». Els digué Jesús: «En veritat, en veritat us dic: abans que Abraham fos, jo soc». Llavors agafaren pedres per tirar-les-hi. Però Jesús s'amagà i sortí del temple.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Abraham, el vostre pare, exultà per veure el meu dia; i el veié i se n'alegrà»

Mn. Enric CASES i Martín
(Barcelona, Espanya)

Avui, sant Joan ens situa davant una manifestació de Jesús en el Temple. El Salvador revela un fet desconegut per als jueus: que Abraham va veure i es va alegrar en contemplar el dia de Jesús. Tots sabien que Déu havia fet una aliança amb Abraham, assegurant-li grans promeses de salvació per a la seva descendència. Malgrat tot, desconeixien fins a quin punt arribava la llum de Déu. El Crist els revela que Abraham va veure el Messies en el dia de Jahvè, anomenat per Jesús el meu dia.

En aquesta revelació Jesús es mostra posseint la visió eterna de Déu. Però, sobretot es manifesta com algú preexistent i present en el temps d'Abraham. Poc després, en el foc de la discussió, quan al·leguen contra Ell que encara no té cinquanta anys els diu: «En veritat, en veritat us dic: abans que Abraham fos, jo soc» (Jn 8,58). És una declaració notòria de la seva divinitat, podien entendre-la perfectament, i també haguessin pogut creure si haguessin conegut més el Pare. L'expressió "Jo sóc" és part del tetragrama sant Jahvè, revelat a la muntanya del Sinaí.

El cristianisme és més que un conjunt de regles morals elevades, com poden ser l'amor perfecte, o, fins i tot, el perdó. El cristianisme és la fe en una persona. Jesús és Déu i home vertader. «Perfecte Déu i perfecte Home», diu el Símbol Atanasià. Sant Hilari de Poitiers escriu en una bella pregària: «Atorgueu-nos, doncs, una manera d'expressar-nos adequada i digna, il·lumineu la nostra intel·ligència, feu també que les nostres paraules expressin la nostra fe, és a dir, que nosaltres, que pels profetes i els Apòstols us coneixem a vós, Déu Pare i a l'únic Senyor Jesucrist, puguem també celebrar-vos a vós com a Déu en el qual no hi ha unicitat de persona i confessar el vostre Fill, en tot igual a vós».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La resurrecció de Crist és vida per als difunts, perdó pels pecadors, glòria per als sants. Per això, el salmista convida a tota la creació a celebrar la resurrecció del Crist, en dir que cal alegrar-se i omplir-se de goig en aquest dia en què va actuar el Senyor» (Sant Màxim de Torí)

- «Els doctors de la Llei no entenien l'alegria de la promesa; no entenien l'alegria de l'esperança. En canvi, el nostre pare Abraham va ser capaç d'alegrar-se perquè tenia fe. Aquests doctors de la llei havien perdut la fe: eren doctors de la llei, però sense fe. Més encara: havien perdut la Llei, perquè el centre de la Llei és l'amor, l'amor a Déu i al proïsme...» (Francesc)

- «Només la identitat divina de la persona de Jesús pot justificar una exigència tan absoluta com aquesta: 'El qui no està amb mi està contra mi' (Mt 12,30). També quan diu que Ell és 'més que Jonàs (...), més que Salomó' (Mt 12,41-42), 'més que el temple' (Mt 12,6); quan recorda, amb referència a Ell mateix, que David va anomenar Senyor seu el Messies; quan afirma: 'Abans que Abraham existís, Jo sóc' (Jn 8,58); i també: 'Jo i el Pare som una sola cosa' (Jn 10,30)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 590)